

JOHAN, Micer

Metge, Va viure al segle xv. Autor del manuscrit en català *Libre de Receptes*, iniciat l'any 1466 i que va ser trobat a principis del segle xx a Vic. El manuscrit s'estructura en tres parts: el text anomenat «Disputa de les orines», de caràcter teòric; el «Tractat de les orines de Isaach», i un conjunt addicional de receptes farmacològiques. En total s'hi exposen 374 receptes, algunes d'elles amb continguts de caràcter mágicoreligiós. La major part de les receptes es basen en components d'origen vegetal, encara que també se'n prescriuen de naturalesa animal o mineral. S'indiquen formes d'administració a través d'emplastres, pólvores, xarops, lavatives, supositoris, infusions i decoccions. Les malalties a les quals van destinades aquestes receptes corresponen bàsicament a afeccions del sistema digestiu, la pell i l'aparell urogenital. També hi ha una bona part de receptes dedicades a combatre els símptomes que presenten les malalties, com el dolor o la febre. A «Disputa de les orines» s'explica que l'orina és el resultat de la combinació dels quatre humors que constitueixen l'organisme. Si en l'orina es troba un excés o una manca d'un humor determinat, això indica un estat patològic, mentre que si s'hi troba una presència equilibrada dels humors, estem davant d'un estat de salut normal. Aquest manuscrit és un dels primers formularis mèdics escrits en català, i obeeix, probablement, als mandats de les ordinacions fetes sobre especiers i apotecaris donades per Alfons V l'any 1433, segons les quals les receptes havien d'estar escrites en llengua catalana i en vocables comprensibles per a les persones no familiaritzades amb els termes mèdics específics.

Bibliografia

Libre de Receptes de Micer Johan. [Manuscrit no localitzat. N' existeix una transcripció a MOLINÉ I BRASÉS, Ernest. «Receptari de Micer Johan». *Boletín de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona*. Any XIV, núm. 54 (1914), p. 322- 439.]

Fonts: 40, 105 i 170.